

P.W. Lakden
wane' u
paritige
fazeblaan

November / December 2015

IN DE KIJKERT

DIP de Zwager

INHOUDE

- 02 Bestuurlijk
- 03 Colofon
- 03 Bestuur & Commissies
- 03 Redactioneel
- 04 Even voorstellen (Rateb Gasmi)
- 04 Prijswinnaars puzzel Sept/Okt
- 06 Kijk eens om je heen.....
- 08 Bij Brasserie de Bruine Boon met.....
- 12 Groeten uit Duitsland
- 16 Graffiti
- 17 Leden van de tfc S.U.S.T.
- 18 Puzzel
- 20 Buschauffeur trouw passagier
- 20 Sanquin bloedvoorziening
- 22 Arriva Motortour
- 23 Opl. Kijk eens om je heen.....
- 26 De mopperende buschauffeur
- 27 Even voorstellen (Jordy Hernaus)
- 28 Even voorstellen (John v. Straalen)
- 28 HaringParty
- 29 Droomeiland Mauritius
- 31 Uitgaansdag Hoorn - Medemblik - Enkhuizen
- 34 Eerlijk duurt het langst

Beste lezers, het jaar 2015 is over een aantal weken alweer rijp voor de geschiedenisboeken. Een jaar is zo voorbij horen we vaak om ons heen maar gelukkig komt er ook altijd weer een heeeeel nieuw jaar achteraan.... Eerst

het nog lopende jaar, de visbakdag op 6 november was wederom een groot succes, deze dag begint (met dank aan Koos, onze eigen visspecialist!!) zo langzamerhand een traditie te worden! Er staan voor ons als P.V. bestuur dit jaar nog drie leuke activiteiten op stapel: de Sinterklaasviering op 28 november, de Kerstreis naar Dordrecht op 12 december en last but not least het Kerstontbijt op 23 december. Voor deze activiteiten hebben we wat belangstelling betreft niets te klagen. Het valt ons als P.V. bestuur wel op dat de belangstelling voor sommige uitjes en activiteiten op z'n zachts gezegd nogal tegenvalt. Het absolute dieptepunt voor ons was de zeer matige belangstelling voor de chauffeursuitgaansdag op 16 september. We hebben dan ook besloten om een

uitvraag te doen onder de P.V. leden met de vraag om zelf met ideeën te komen, met andere woorden wat willen de P.V. leden? Maar is alles dan kommer en kwel?? Welnee, het aantal P.V. leden groeit langzaam maar gestaag, ook een aantal jonge uitzendchauffeurs hebben we als P.V. lid mogen verwelkomen. Wat zou het toch mooi zijn als we volgend jaar het 200e P.V. lid in kunnen schrijven, altijd positief blijven denken toch.... Over de jonge uitzendchauffeurs gesproken, in deze glossy stellen drie van die nieuwe chauffeurs zich aan jullie voor. Het is ook de bedoeling dat in de volgende uitgaves telkens een aantal van hen worden voorgesteld. Volgend jaar wordt het trouwens voor de P.V. een speciaal jaar want dan viert de P.V. Leiden haar 70 jarig bestaan. Best wel bijzonder eigenlijk dat onze P.V. na al die jaren van steeds wisselende vervoerders nog steeds fier overeind staat. Daar mogen we met z'n allen best een beetje trots op zijn vind ik. We zijn als P.V. bestuur nu al aan het brainstormen hoe we dit jubileumjaar 2016 gaan invullen. Duidelijk is dat we dit niet ongemerkt voorbij laten gaan, wordt vervolgd dus....

Jos van der Ploeg
Voorzitter PV Leiden.

COLOFON

De „in de Kijkert“ is het tweemaandelijks clubblad van de P.V. Leiden

Jaargang 25

Editie: November / December

Oplage 500 expl.

Redactie: Peter van Leeuwen

Kopijadres: indekijkert@hetnet.nl

indekijkert@pvleiden.nl

of kastje **ROOD 39**

Webpagina: www.pvleiden.nl

Druk:

Vaste medewerkers:

Nicole Mees -- Gerhard Steenhuis

Henk Koelewijn -- Jeroen v/d Plas

Gijs Gravekamp -- Petro v/d Tang

Uw kopij zien we graag tegemoet via

E-mail of gewoon met de hand geschreven

op een papieren briefje in kastje **ROOD 39**

Voor de volgende editie kunt u kopij

inleveren voor(!) 05-01-2016

Bestuur & Commissies

Voorzitter: Jos v/d Ploeg

jos@pvleiden.nl -- 06 38 669862

Vice voorzitter: Koos Vooijs

koos@pvleiden.nl -- 06 55 936460

Secretaris: Jaap van Egmond

jaap@pvleiden.nl -- 06 40 180328

Penningm.: Mart Helfensteyn

mart@pvleiden.nl -- 06 51 983563

Lid van bestuur: William v/d Geer

william@pvleiden.nl -- 06 22 529131

Lid van bestuur: Ton Rijsbergen

06 22 529131

Zeevissen: Cor van Houten

071 3676824

Binnenwatervissen: Cor Zonneveld

06 43 562234

Zaalvoetbal: Johan Kool

06 20 353130

S.U.S.T. de wielclub van de P.V.

Voorzitter: Koos Vooijs -- 06 55 936460

Secretaris: Cees Stijnman -- 06 51 832919

Penningm.: Cees Frankfort -- 06 28 079045

Beste lezer

Alweer is er (bijna) een jaar voorbij.

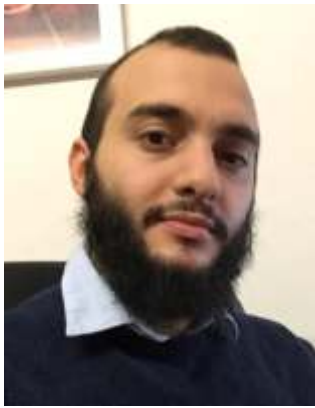
Vorig jaar zijn we begonnen onze „GLOSSY“ volledig in kleur te maken, dat bracht wel het nodige „werk“ met zich mee, werk wel

tussen „“. Als je er hobby in hebt die advertenties te maken en zo af en toe een beetje aan te passen mag je het immers geen werk noemen. Voor volgend jaar zijn er weer een paar nieuwe adverteerders gevonden, dus ben ik weer „druk“ aan het knippen en plakken met foto's en tekst.....uren kan ik daar mee bezig zijn, heerlijk. Het boekje zelf in elkaar zetten is een kwestie van passen en meten met de aangeleverde kopij. 't Is wel oppassen dat verhalen die meerdere pagina's bevatten niet worden onderbroken. Als het boekje dan klaar is gaat het naar de drukker, na ongeveer anderhalve week wordt het dan keurig netjes bij mij thuis afgeleverd en gaat het je kastje in.....

Op de voorplaat zie je de werkzaamheden op de Plesmanlaan. Daar wordt een ongelijkvloerse kruising gerealiseerd, behalve voor auto's worden er ook tunnels aangelegd voor (brom)fietsers. Dit alles om het Bio Science Park beter bereikbaar te maken. Voor de lieve som van € 25.000.000,- wilde bouwbedrijf Heijmans deze klus wel even klaren, de oplevering staat gepland op eind 2016, tot die tijd mogen we daar dus nog even om de werkzaamheden heen rijden..... Maar als het eenmaal klaar is, zal het vast wel mooi zijn !!

Even voorstellen.....

Ik ben **Rateb Gasmi**, 25 jaar oud, woon in Oude Wetering en mijn afkomst is Syrisch. Ik ben al 15 jaar in Nederland en dus gelukkig de burgeroorlog niet mee gemaakt in Syrië. Sinds 3

maanden heb ik een huis in Alphen aan den Rijn, maar daar woon ik nog niet omdat ik het nog aan het inrichten ben. Voordat ik buschauffeur werd, studeerde ik Biomedische wetenschappen (BMW) aan de Vrije Universiteit Amsterdam (VU) en ik had een aantal bijbaantje erbij. Ik heb mijn bachelor diploma gehaald, maar ik heb geen plannen om verder te studeren, omdat ik geen master vond die me wat leek. Aanvankelijk wou ik geneeskunde studeren, maar daar werd ik helaas 3 keer voor uitgeloot. Ik deed BMW om mijn tijd te vullen en vrijstellingen te krijgen in de geneeskunde als ik ingeloot zou worden, aangezien de twee studies qua theorie erg op elkaar lijken. Tandheelkunde leek me ook wat, maar daar was ik ook een keer voor uitgeloot. Mijn derde keus was piloot worden, maar daar moest je gigantische bedragen voor

lenen om te studeren en dat durfde ik niet aan, omdat toen de tijd veel piloten afstudeerden en geen werk konden vinden. Ongeveer een jaar voordat ik afstudeerde (februari 2015), ging ik opzoek naar alternatieve banen/opleidingen. Omdat ik bijna dagelijks met de bus naar de VU ging, van Oude Wetering naar Schiphol, ging ik geregeld met buschauffeurs praten over hun werk ervaringen. Je hebt veel verantwoordelijkheid, afwisseling en met mensen contact in het werk en dat leek me interessant. Ik werk sinds 10 juli 2015 als buschauffeur bij de Arriva en het bevalt me heel goed. Ik werd vier weken lang goed opgevangen en opgeleid door mijn mentor Fred v.d Eijnden en hij heeft me, letterlijk en figuurlijk, goed wegwijs gemaakt. Hij heeft me in die vier weken zoveel mogelijk over zijn verschillende ervaringen verteld die hij heeft opgedaan in de afgelopen 35 jaar als buschauffeur en die komen me goed van pas. Ik kan moeilijk zeggen welke lijnen ik het leukst vind, omdat de combinatie van al die lijnen juist het leuke is. Ook met de verschillende soorten bussen heb ik geen moeite omdat elke bus voor en nadelen heeft en dat houdt het een beetje in evenwicht. Ik heb gelukkig goed onderzoek gedaan naar het werk voordat ik begon. Veel verwachtingen die ik had kloppen en ik heb het erg naar mijn zin. Ik kan dit nog jaren doen!

Weet je dat de “in de Kijkert” ook op www.PVLeiden.nl te vinden is !?

De oplossing van de puzzel uit de vorige „in de Kijkert“ is:

„**Volkoren**“

Eerste prijs €: 20,-

Tweede prijs €: 15,-

Derde prijs €: 10,-

Van harte gefeliciteerd met de gewonnen prijs.....

In deze editie staat de puzzel op pagina 18

Fysio- en manuele therapie Kwikstaartplein

www.kwikfit.nu

Specialist op het gebied
van langdurige, zeurende
nek-, schouder- en
rugklachten.

Geen verwijzing nodig /
geen wachtlijsten.

Persoonlijke benadering

Perfekte dienstregeling, 🙄
als u afspreekt word u op
tijd geholpen!

Kwikstaartplein 1 – 2352 HS – Leiderdorp
071 - 5414814

**Kijk
eens
om je
heen**

Dit detail moeten jullie een keer gezien hebben. Jullie rijden er dagelijks langs, er gebeurt hier meer dan je zou verwachten.

Succes

Henk Koelewijn

Oud papier in de blauwe containers Voor de P.V.

Opbrengsten	2013	/	2014	/	2015
1e kwartaal:	3965 kg		6120 kg		4120 kg
2e kwartaal:	3690 kg		6420 kg		3965 kg
3e kwartaal:	3425 kg		5585 kg		3595 kg
4e kwartaal:	7590 kg		8715 kg		----- kg
Totaal:	18670 kg		26840 kg		11680 kg

Service & Kwaliteit in één boeket

Frank's Bloemenshop

Lange Mare 70 -- 2312 GS -- Leiden

Tel.: 071 5134190 -- Mob.: 06 53 133072

Sanitair

Tegels

Wellness

P. Meijer Bad & Tegels

Draadbaan 3

2352 BM Leiderdorp

071 5890425

www.badentegel.nl

info@badentegel.nl

Wist u dat...

- wij al bijna 20 jaar de specialist zijn op gebied van sanitair en tegels.
- u bij ons terecht kunt voor zowel kleine aanpassingen in uw badkamer, als ook voor een complete renovatie.
- wij uitgebreide kennis hebben over alle merken en stijlen om u zo goed mogelijk te adviseren.
- wij ook het adres zijn voor uw tegelvloer in de woonkamer.
- wij over een grote showroom beschikken en tevens veel artikelen op voorraad hebben.
- wij u graag maatwerkadvies geven, passend bij uw situatie en budget.
- u bij ons kan parkeren voor de deur.

Wij zien u graag tegemoet in onze showroom!

Bezoek ons ook op www.badentegel.nl

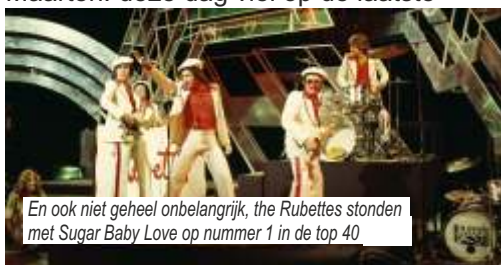
Brasserie de Bij met: Bruine Boon

Maarten Gombert

Als razende reporter van deze Glossy had ik al twee keer een afspraak staan met Maarten Gombert die in november 2014 als exploitatiemanager aan de slag is gegaan op de vestigingen Leiden en Lisse. Door onvoorziene omstandigheden werd deze afspraak ook al twee keer gecancelled. Maar niet getreurd, jullie kennen vast het spreekwoord „driemaal is scheepsrecht“ dus daarom zit ik nu dan toch samen met Maarten te genieten van een lekker bakkie bij de Bruine Boon. Omdat er heel wat valt te vertellen over Maarten zal ik maar snel beginnen. Maarten kwam ter wereld in Apeldoorn op 27 juli 1974. Bij deze ook nog een aantal leuke weetjes over de geboortedag van Maarten: deze dag viel op de laatste

zaterdag van de maand en was de 208e dag van het jaar. Zijn sterrenbeeld is Leeuw en in de Chinese astrologie valt deze dag in het jaar van de Hout Tijger, jawel. En ook niet geheel onbelangrijk, The Rubettes stonden met Sugar Baby Love op nummer 1 in de top 40, het is maar dat jullie het weten.... Maarten heeft nog een broer(tje) Justijn. In 1983 is het gezin Gombert verhuisd naar Leiden. Eerst hebben ze in de Merenwijk gewoond en daarna zijn ze verhuisd naar een leuk wevershuisje vlakbij de Zijlpoort. Maarten is getrouwd met Natalie en samen hebben ze twee kinderen Joost en Elise die 13 en 11 jaar oud zijn. Tegenwoordig woont hij prima naar z'n zin net buiten de singels in Leiden. Maarten was een leergierige jongen en heeft dan ook het Stedelijk Gymnasium Leiden met goed gevolg doorlopen. Daarna heeft hij aan de Universiteit Utrecht rechten gestudeerd. Maarten was (en is trouwens nog steeds) nogal sportief aangelegd en heeft zich naast zijn studie sportief uitgesloofd bij de

En ook niet geheel onbelangrijk, the Rubettes stonden met Sugar Baby Love op nummer 1 in de top 40

studentenroeivereniging Orca in Utrecht. Natalie roeide ook bij dezelfde vereniging en viel als een blok voor deze stoere bink die zich dagelijks in het zweet werkte.... Gelukkig voor Natalie was de liefde wederzijds en wat er van gekomen is

hebben jullie al vernomen.... Voordat Maarten op onze Leidse vestiging neerstreek heeft hij diverse functies op managementniveau bij verschillende bedrijven gehad. Hij is begonnen bij PricewaterhouseCoopers, daarna bij DHL, Aviapartner op Schiphol en vervolgens is hij bij de HTM in het OV terecht gekomen. Bij de HTM is Maarten vestigingsmanager geweest, een aantal jaar Manager Bus en Operations Controller. In oktober 2013 is hij bij Arriva begonnen als Product and Project Manager en vanaf november 2014 dus in het Leidse als Exploitatiemanager. Omdat zijn opa vroeger bij de NS werkte wist Maarten overigens al op 6 jarige leeftijd dat hij later ook bij het OV wilde werken, alles is op z'n plaats gevallen dus. Zoals eerder vermeld is Maarten nogal sportief aangelegd. Een keer per week gaat hij 's ochtends vroeg om 07:00 uur naar zwembad De Vliet om een uur lang baantjes te trekken. En als het werk het toelaat komt hij dan ook graag op de fiets naar de vestiging. Alleen als hij in Lisse moet zijn of een managementoverleg heeft in Gouda gaat Maarten noodgedwongen met de auto. Nog even over dat fietsen van Maarten in Leiden, soms is onze manager een gevaar op de weg. Het ergste is nog dat hij dat ook ruiterslijk toegeeft en de gemeente Leiden daar de schuld van geeft!! Met het schaamrood op de kaken geeft hij toe dat hij nogal eens de verkeersregels overtreedt in Leiden, vooral bij de fietsverkeerslichten bij de Jan van Houtkade/Korevaarstraat crost hij vaak

door rood licht. Die lichten zijn een doorn in het oog van Maarten omdat die zó lang op rood staan.... Daar sta ik, en jullie

waarschijnlijk ook, toch wel van te kijken omdat door rood rijden van fietsers in de

Leidse binnenstad een van de grootste ergernissen is van veel buschauffeurs. Maarten verontschuldigd zich wel direct door te zeggen dat hij wel heel veel respect heeft voor de buschauffeurs die zich door het centrum van Leiden moeten worstelen en vaak ogen te kort komen, ja ja.... Ik ga maar gauw over op een ander onderwerp en vraag hem naar zijn leukste vakantiebestemming en wat hij dan zoal doet. Nou zegt hij, we hebben een aantal jaar geleden, toen de kinderen 4 en 6 waren, twee weken rondgetrokken in de regio Antalya in Turkije. Alleen op de dag van aankomst hadden we een hotel geboekt en daarna gewoon met de bus van dorp naar dorp getrokken. De lokale Turkse bevolking is heel erg vriendelijk en we hebben zó veel mooie dingen gezien onderweg, geweldig. Nu we het toch over vakanties hebben wil ik ook wel mijn slechtste vakantie ervaring met je delen zegt Maarten tegen mij. Natuurlijk zeg ik, kom maar op We zijn een keer op fietsvakantie door Polen geweest met een huifkarretje achter de fiets voor de kinderen, en hebben (écht waar) drie weken lang door de regen gefietst. Daarnaast was het zo saai daar nee, we zullen dus niet snel nog eens naar Polen op vakantie gaan.... Wij gaan dan veel liever naar Rome dat vinden wij in ieder geval de mooiste stad ter wereld zegt Maarten, ik denk dat wij er al een keer of 10 zijn geweest en Rome blijft

mooi.... Zo langzamerhand wordt het nu ook voor Maarten tijd voor de **10 lastige vragen....**

Wie zou je wel eens voor één dag willen

Zijn?

Ik zou wel eens assistent van Louis van Gaal of van Arsène Wenger willen zijn. Als voetbaltrainer staan ze al jaren aan de top en het lijkt mij dan ook geweldig om een keer tijdens een Champions League wedstrijd naast één van hen in de dug-out te zitten.

Wie zet je op een voetstuk?

Dat is zonder twijfel Winston Churchill, hij heeft tegen de stroom in altijd voor Hitler gewaarschuwd. En we weten nu maar al te goed dat hij gelijk gekregen heeft....

Mijn grootste zonde is....

Ik plaag mijn dochter Elise te veel en dan draaf ik wel eens te ver door....

Wat was je leukste schoolles en waarom?

Je weet nu dat ik een sportfanaat ben en dat was dus gym op de middelbare school. Op het Stedelijk Gymnasium waren Roelant Oltmans en André Hoekstra sportleraar. Roelant Oltmans was toen trainer van het Nederlands Dames Hockeyteam en André Hoekstra is spits geweest bij Feijenoord. Die mannen wisten van aanpakken.

Met wie zou je wel eens een beschuitje willen eten?

Met Dafne Schippers, dat is zo'n geweldige atlete. Op het WK van 2013 heeft ze brons gewonnen op de zevenkamp. Omdat de sprint haar beste nummer was heeft ze besloten om zich

een aantal jaar volledig te richten op de 100 en 200 meter sprint. Bij het afgelopen WK in

Beijing haalde ze zilver op de 100 en goud op de 200 meter, dat beloofd dus wat voor de Olympische Spelen van 2016 in Rio....

Mijn favoriete klus in het huishouden is....

Boodschappen doen, dat vind ik lekker ontspannen. Omdat de Hoogvliet tot 22:00 uur open is ga ik wel na 21:00 uur want dan is het lekker rustig en haal ik binnen een half uur alle boodschappen voor een week in huis.

Mijn leukste hobby's zijn....

Ik ben trainer/coach van een jeugdteam en van een damesteam bij VCO (Volleybal Club Oegstgeest). Twee jaar geleden hebben we met het jeugdteam de halve

finale gehaald bij het NK. Zelf speel ik al vanaf mijn 30e volleybal bij VCO in een vriendenteam.

Mijn grootste teleurstelling is....

In mijn studententijd trainde ik 7 à 8 keer

per week als wedstrijdroeier voor het Nederlands team, helaas viel de keus niet op mij. Ik zag mezelf al op de Olympische Spelen een medaille winnen....

Mijn favoriete artiest, band, muziek is....
Dat hangt echt van mijn stemming af en dan is het vaak muziek die emoties oproept. Dit kan muziek van Queen zijn maar ook van Billy Joel of André Hazes. Met stip bovenaan staat het album Magic and Loss van Lou Reed waarin hij het overlijden van twee goede vrienden aan kanker bezingt. Als je over emoties in de muziek spreekt zou je dat album eens moeten luisteren, prachtig....

Wat is het beste wat je ooit is overkomen?
Dat zijn mijn kinderen Joost en Elise en natuurlijk Natalie, ze is de perfecte vrouw! Natalie corrigeert mij namelijk op mijn mindere kanten op een manier zoals alleen zij het kan....

Ja beste collega's, sport loopt als een rode draad door het leven van Maarten. Jullie weten nu in ieder geval iets meer van onze sportieve manager. Ik vond het in ieder geval een prettig gesprek....

Jos van der Ploeg

Kopij inleveren voor(!) 05-01-2016 in kastje
ROOD 39 of via E-mail: indekijkert@pvleiden.nl

Groeten uit Duitsland

Vorige week is dan de nieuwe septic tank geplaatst. 's Maandags kwamen ze de betonnen caissons alvast brengen en lieten ook de shovel in het weiland achter. Woensdagmiddag om twee uur kwamen drie man om de oude te verwijderen en het gat groter te maken want de nieuwe is rond met een diameter van een meter of vier, terwijl de oude bestond uit drie vierkante bakken van 1 meter breed. De oude liep dus van kamer 1 over in kamer 2 en van daar uit in kamer 3 om uiteindelijk met een lange rioleringsbuis in het biotoop uit te komen waar riet de reststoffen omzette in zuurstof houdend

water wat vervolgens uitmondde in een greppel in ons bos achter het kippenhok. Met de nieuwe tank is een biotoop niet meer nodig. Hier komt een beluchtings-compressor bij die van tijd tot tijd zuurstof in het caisson blaast en zo de bacterie in leven houdt die de fecaliën opvreet en omzet in troebel water wat verder geen kwaad kan voor het milieu. Het meest geavanceerde systeem dus wat volgens zeggen zo'n beetje de meest uitgedachte en beste oplossing geeft voor de lange termijn. In Nederland werken ze met hetzelfde systeem in de waterzuivering zoals die langs de Voorschoterweg in Leiden staan. De mannen gingen voortvarend te werk, dat moet gezegd want binnen een dag hadden ze de oude eruit en de nieuwe erin gezet. Donderdag hebben ze het gat verder gedicht en de overgebleven grond verdeeld over het gazon waardoor dit natuurlijk totaal verrot gereden werd! Dus toen ik zaterdag thuis kwam werd ik niet bepaald blij, dit

levert mij een aantal zware dagen werk op door alles met de hark te egaliseren, mest door te werken, aantrappen, harken, aantrappen en gras inzaaien. Dan komt de buurman met een kleine tractor met

een wals erachter die de hele boel nog eens goed aanrolt en dan maar

hopen dat er komend voorjaar weer een mooi groen gazon ligt. Jammer genoeg begon het maandag te regenen zodat mijn activiteiten gestaakt moesten worden, niet omdat ik bang ben om nat te worden maar omdat natte grond nu eenmaal niet prettig harkt. Verder is hier natuurlijk ook de herfst ingetreden en als er een zonnetje schijnt dan ziet het er allemaal prachtig uit met die diverse kleuren, echt een paradijsje. De moestuin moet aangepakt worden en winterklaar gemaakt. Er liggen nog een aantal augurken aan de plant en de dik geworden sperziebonen zien nu geel dus kunnen geoogst worden voor het zaad voor volgend voorjaar. De aardbeien die enorm gerankt hebben moeten worden schoongemaakt en nieuwe mest tussen de rijen gekruidd worden. Bietjes opgetrokken en verwerkt worden en ook op die akker moet mest gereden worden zodat daar in het nieuwe voorjaar aardappels in gepoot kunnen worden. Zoals jullie zien is er dus best nog wat te doen. Daarnaast staan de paarden nu 's nachts weer op stal zodat het leven van voeren en uitmesten ook weer begonnen is. We maken ons dus op voor de winter.

En als de voorspellingen uitkomen wordt het een strenge winter. Lekker, de gasprijs is hier in Dld net verhoogd!

Gijs en Else

Café - Restaurant de Bruine Boon

Stationsweg 1 -- 2312 AS -- Leiden
www.debruineboon.nl

Kerst reis

12-12-2015

Een bril voor dagelijks gebruik en veiliger rijgedrag.

Veel mensen voelen zich onzeker, ongemakkelijk of gestrest tijdens het rijden. Dit is vooral onder moeilijke licht- en weersomstandigheden zoals bij neerslag en mist, tijdens de schemering of in het donker. Gemiddeld is 83% van de bril dragers tevens bestuurder. Autorijden kan een echte uitdaging zijn, voor iedereen - ongeacht de afstand - en goed zicht is essentieel voor de veiligheid.

Er zijn diverse brillenglazen in diverse kleuren verkrijgbaar die claimen dat deze voor in het verkeer veilig zijn. Saton Optiek heeft op een testcircuit zelf mogen ervaren dat dit lang niet altijd het geval is.

De drivesafe brillenglazen waar Saton Optiek mee werkt zijn voor dagelijks gebruik, zijn specifiek ontworpen om te voldoen aan de behoeften qua zicht van mensen die zich in het verkeer veiliger en comfortabeler willen voelen met hun dagelijkse brillenglazen.

DriveSafe Brillenglazen zijn zowel verkrijgbaar in enkelvoudige als in multifocale varianten. Benieuwd geworden naar deze glazen, kom even langs bij Saton Optiek Leiderdorp dan kunnen we precies uitleggen wat hier nu anders aan is. Wij zien u graag!

S

SATON

OPTIEK

- uw persoonlijke oogzorgplan
 - uitgebreide oogmeting
- controle van de gezondheid van uw ogen bij iedere oogmeting
- de nieuwste contactlenzen
 - de mooiste zonnebrillen
- gevarieerde collecties in alle prijsklassen
- keus uit tientallen merken en honderden monturen en zonnebrillen

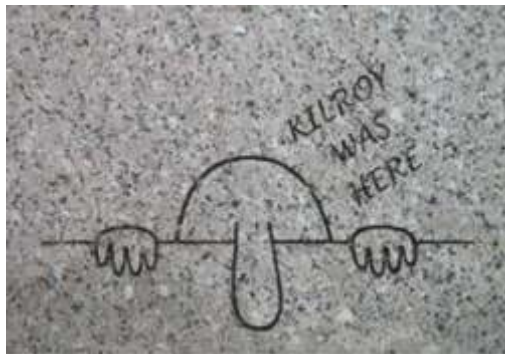
We zijn het allemaal wel eens ergens tegen gekomen, op gebouwen, viaducten, treinen, metro's, zowel in ons land als ver over de landsgrenzen. Graffiti zijn afbeeldingen of teksten die op een andere min of meer openbare plaats met verf, verfstift, inkt of krassen zijn aangebracht. Het is een Italiaans woord en betekent „ingekraste tekeningen“ en vind zijn oorsprong weer via het Latijn in het Grieks (graphein=inkrassen, schrijven, graveren).

Graffiti zijn van alle tijden. De Romeinen uit de klassieke oudheid schreven ook op hun muren en monumenten, zoals nog te zien is in Rome en Pompeï. Ook Vikingen brachten tenminste vanaf de 12e eeuw graffiti aan op plaatsen die ze aandeden, zoals in Maes Howe in Schotland, alleen worden ze dan runen genoemd. In de moderne tijd was het tijdens de Tweede Wereldoorlog een rage onder

Amerikaanse soldaten om overal waar ze kwamen de tekst „Kilroy was here“ te plaatsen, voorzien van het mannetje Mr.

Chad dat over een muur staart. Ook is de graffiti doorspekt met een heel eigen taalgebruik, bijvoorbeeld: tags, throw-up, all-overs, pieces en nog veel meer. Op grond van hun vorm en doel kan men verschillende soorten graffiti onderscheiden, zoals „doodling“, „Gang graffiti“, „Blockbuster“ en nog veel meer. Vaak worden ook moeilijk bereikbare plaatsen opgezocht met alle risico's van dien zoals valpartijen, aanrijding of electrocutie. Wanneer men zelf (nog) niet zo bedreven is in de graffiti kan men ook workshops volgen, vaak in buurthuizen of tijdens festivals. In grote delen van de maatschappij worden graffiti minder gewaardeerd en als vandalisme beschouwd. Graffiti worden gezien als belangrijk onderdeel van de hiphop-cultuur. Er bestaat volgens de makers ook

Zou sluitreclame wèl mogen dan.....

nog een legale manier van graffiti, Reverse Graffiti. Hierbij worden de muren of straten schoongemaakt op een manier waardoor er een patroon ontstaat, en schoonmaken vind men niet illegaal..... Zou slukreclame wél mogen dan..... Gelukkig zijn graffiti niet altijd lelijk maar zijn het soms echte kunstwerken, alhoewel over de smaak valt te twisten natuurlijk. Tijdens onze vakantie vorig jaar op IJsland zag ik in Reykjavik al hele mooie staaltjes van graffiti. Maar ook dichter bij huis valt er soms wat moois te zien, zoals ik pas ontdekte in Goes. Van 1 - 10 juli heeft daar het festival Mural Goes plaats gevonden waarbij door internationaal befaamde kunstenaars tien muren werden omgetoverd tot kunstwerken. Een plattegrond is nog te downloaden om ze allemaal te bezichtigen (tot wanneer weet ik niet). En wanneer we met lijn 169 richting Leiden achterlangs de Aarhof rijden en na de parkeerplaats rechts de Aarkade op gaan moet je maar eens goed kijken naar het kunstwerk op de flat rechts van je! Of op de Willem de Zwijgerlaan in Leiden, maar wie is dat nou ??

Gerhard Steenhuis

Bron: <http://www.goesisigoed.nl/muralgoes> -- <https://nl.wikipedia.org/wiki/Graffiti>
http://www.picturetopeople.org/text_generator/others/graffiti/graffiti_text.html
 via Google zoeken op „reverse graffiti“ en er gaat een wereld open!

Hallo leden van de tfc S.U.S.T.

Op 4 januari 2016 sluiten we het seizoen 2015 af en openen we het seizoen 2016 met de jaarlijkse ledenvergadering. Om 20:00 uur in de bovensaal van Arriva Leiden. Komt allen !!!

Het bestuur tfc S.U.S.T.
 Info: tfcust@gmail.com
 06 51 832919

Nog geen lid van de P.V.???
Meld je nu aan bij één van
de bestuursleden!!

PUZZEL

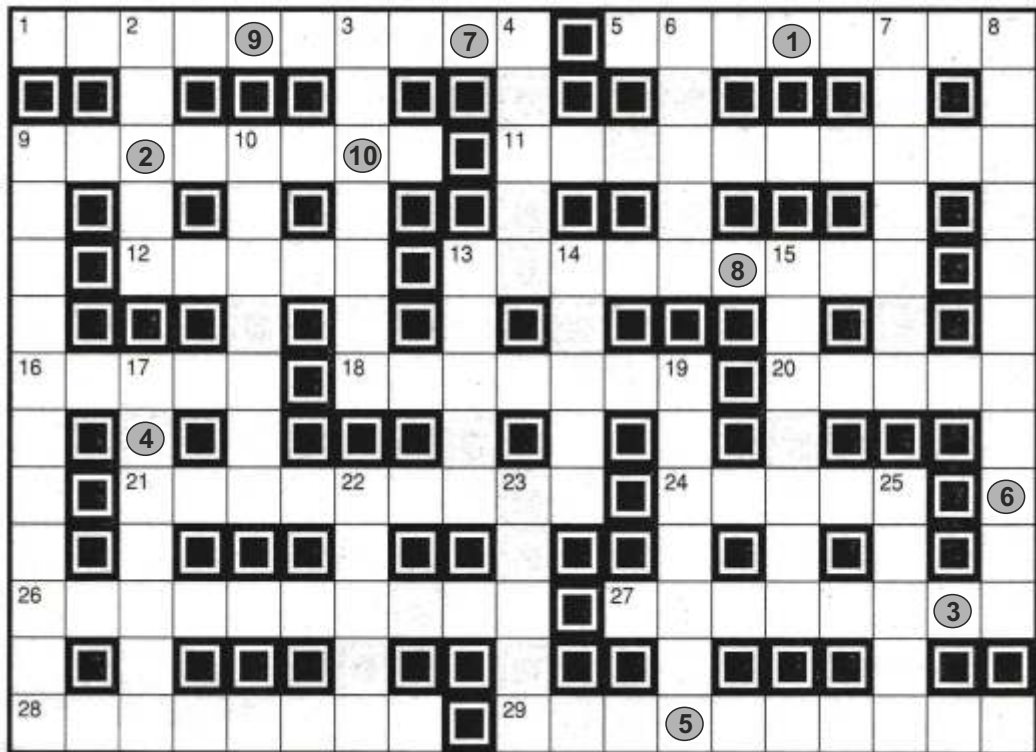
Cryptogram

Horizontaal

- 1 Weergegeven kunstwerken in de open lucht (10), 5 Strijd met de tranen geleverd (8), 9 Het lint maakt ma tener (8), 11 Veel water zien (10), 12 Dit vreemde bedrag moet u voor een encyclopedie betalen (5), 13 Druk op het begin van een bloem! (9), 16 Dit vaartuig zag ik in vroeger tijden (5), 18 Haar echtgenoot komt uit Oslo (7), 20 Eenjarige toets (5), 21 In een cirkel wandelen (9), 24 De negende zit niet achter aan de olifant (5), 26 Een geschenk vol plezier? (10), 27 Een moeilijke tegenstander om tegen te vechten (8), 28 De politiek ziet niets in een voorstel (8), 29 Een sieraad voor de vogel (10).

Verticaal

- 2 Twee dieren die een ijsheuvel maken (5), 3 Werk om in Rotterdam al te vallen (7), 4 Bespreking die achtervolgt (5), 6 Haal je teen van de gootsteen en haal hem binnen! (5), 7 Zo te horen de ruimte waarin de etenbereider slaapt! (7), 8 Allerlei Italiaanse vruchten (11), 9 Trage wijzers zijn de laatsten(11), 10 Dromen over eigen plassen (7), 13 Lekkers voor 'n poes (5), 14 Hij ruimt op wat anderen buiten zetten (5), 51 Hoort wel en niet aan je hoofd te zeuren (7), 17 Zat met zijn wagen dikwijls in het schip (7), 19 Drang hebben over te hellen (7), 22 De bediende heeft lak aan een vogelproduct (5), 23 Naar wezen wordt de motorraces in aanzien gehouden (5), 25 Het paleis van de tiran is lieflijk gelegen (5)

De letters in de grijze genummerde vakjes vormen een *leesteken*.....**SUCCES**

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
---	---	---	---	---	---	---	---	---	----

Bemmel & Kroon

KEUKENS WITGOED

Bemmel & Kroon Zoeterwoude
Hoge Rijndijk 269 Rijneke Boulevard tel. 071-5812020

ONZE KLANTEN
BEOORDELEN ONS MET

✓ TRUSTPILOT 9.0

KIESKEURIG.NL 9.1

QASA.NL 8.8

Voor en door consumenten

Buschauffeur trouwt na jaren met geliefde passagier

De Britse buschauffeur Jarrod Spedding gaat binnenkort trouwen met zijn droomvrouw Charlene Liversidge. Bijzonder, want de twee draaiden zes jaar

om elkaar heen. Iedere keer als Charlene in buslijn X43 van Burnley naar Manchester stapte, kreeg chauffeur Jarrod vlinders in zijn buik. De twee tortelduijfjes hadden al

die jaren al een oogje op elkaar, maar van een date kwam het nooit. Buschauffeur Jarrod besloot dat daar verandering in moest komen en zocht toenadering. Op een speciale manier, want hij schreef zijn telefoonnummer op het buskaartje van de vrouw. Ook Charlene had al jaren een oogje op de buschauffeur. „Ik wist zijn naam niet, maar iedere keer dat ik hem zag vertelde ik het aan de meiden op het werk“. „Na vijf of zes jaar kwamen we elkaar tegen bij het stappen, de vonk sloeg over en de rest is geschiedenis“, aldus Jarrod. De twee zijn momenteel bezig met het plannen van hun bruiloft. De bruiloftstaart zal, hoe toepasselijk, in de vorm van een bus worden gebakken zegt Charlene. „Het was mijn idee om voor iets te kiezen dat laat zien hoe wij elkaar ontmoet hebben, het hoort bij het verhaal“.

Bron: Daily Mirror Online

Sanquin Bloedvoorziening

Toen ik (nog niet zo heel) lang geleden bij de L.A.F. (Leidse Apparaten Fabriek) werkte aan de Os en Paardenlaan in Leiden, was daar een collega die mij er op wees dat ik vanaf mijn achttiende bloed mocht doneren bij de bloedbank. Dus meldde ik mij aan, 't kostte niets en het leverde ook niets op, tenminste niet voor de donor. Maar voor de zieke medemens kon het wel eens levensreddend zijn. Nadat ik medisch goed gekeurd was kreeg ik een oproep, bij gebouw 5 (het huidige Pieter de la Courtgebouw aan de Wassenaarseweg) mocht ik mij melden. Ik was bepaald niet de enige, in een (enorm) lange rij stonden donoren rustig te wachten totdat er een prikker vrij was die, met een dun naaldje een paar buisjes bloed afnam.... Daar werden dan weer de nodige tests op uitgevoerd en als alles dan goed was werd je een paar dagen later op je werk gebeld met het verzoek bloed te komen

doneren. De baas vond dat altijd goed, dus ging ik op de fiets naar de bloedbank, die toen in een keet op het AZL terrein was gevestigd. Je mocht gaan liggen op een soort onderzoektafel, de prikker haalde de naald, die dit keer ietsjes dikker was dan bij de controle, er moest tenslotte een halve liter bloed doorheen, dan schiet een dun naaldje niet echt op.... Nadat de naald in je arm zat bleef de prikker, zolang als de afname duurde, naast je zitten. De fles waar het bloed in liep moest in beweging blijven zodat het antistollingsmiddel, dat al in de fles zat, goed vermengd werd met het bloed....Dus draaide de man (of vrouw) de fles drie maal linksom en drie maal rechtsom, net zolang tot de fles tot het half liter streepje gevuld was. De naald waarmee geprikt wordt is nog steeds even dik, maar verder is alles anders. De glazen fles is vervangen door een plastic zak, de fles rond draaien wordt nu gedaan

Volbloeddonatie

door een apparaat dat heen en weer wiebelt terwijl de zak in een bakje op het apparaat ligt. Het apparaat weegt het zakje bloed en als het ingestelde gewicht is bereikt wordt het

slangetje dicht gedrukt en gaat er een alarm, ten teken dat de naald uit de arm gehaald kan worden. Sinds een aantal jaren bestaat er ook Plasmaferese, het

Plasmaferese

donorblood gaat in een apparaat waar het bloed wordt gecentrifugeerd om het plasma van de rode bloedcellen te scheiden. Het plasma wordt verzamelt in een plastic zak, daarna worden de overblijvende rode bloedcellen (door dezelfde naald) naar de donor terug gepompt. Dat proces herhaalt zich drie keer, soms is een vierde keer nodig, dan is er (na ruim een half uur) een halve liter plasma verzamelt en ben je klaar met je donatie. Bloed mag eens per half jaar gedoneerd worden, omdat plasmaferese minder belastend is voor de donor mag dat elke twee weken. Twee maanden geleden was het voor mij (en voor de voorzitter van onze P.V.) de

tweehonderdste keer dat ik bij de bloedbank aan de naald lag, dat vond Sanquin een mooi moment om donoren uit te nodigen in de fabriek in Amsterdam en uitleg te geven over de bewerkingen die het plasma allemaal nog ondergaat. Dus togen wij naar Amsterdam waar wij met een hele groep werden ontvangen met een lunch en koffie. Daarna volgde een rondleiding door de fabriek. We kregen allemaal een witte jas aan, Jos en ik zaten in groep 6 en werden door de „juf van groep 6" rondgeleid door de fabriek. Met ingenieuze machines worden stoffen uit het plasma gehaald die nodig zijn om verschillende soorten medicijnen te maken. Bij de rondleiding hoorde ook het verhaal van een mevrouw die ons persoonlijk wilde bedanken voor al die donaties, vanwege één of andere enge ziekte met een héél moeilijke naam (die ik dus vergeten ben) moet zij elke vier weken een bloedtransfusie ondergaan. En zij is bepaald niet de enige die, dankzij donaties, door Sanquin geholpen kan worden. Daarom is Sanquin eigenlijk altijd op zoek naar nieuwe donoren. Dus, ben je tussen de 18 en 70 jaar en wil je de moeite nemen je medemens te helpen door met enige regelmaat bloed te doneren, meld je dan aan bij www.ikgeefbloed.nl Op die site kun je een korte test doen om te zien of je geschikt bent om te doneren. Doneren kost niet veel tijd en je helpt er mensen mee..... en dat voelt goed !!

Arriva Motortour 2015

Voor de meeste profs de tiende motortour, maar voor deze leek de allereerste en ik heb enorm naar deze dag uitgekeken. Ik ben bij deze ook gelijk de „Sjaak“ om het verhaal te mogen doen over deze bijzondere motor dag. De opkomst was verbazend groot i.v.m. de weersvoorspelling voor die dag. We begonnen eerst met een kopje koffie bij La Place in

Zoeterwoude-dorp en werden daar in 5 groepjes verdeeld. De 4 begeleidende motormuizen waren: Rob van den Brink,

Simon van de Meer, Fred van den Eijnden en Sjaak Goudriaan, Cees Stijnman sloot helemaal achter aan. Ik mocht me als hekkensluiter mee in het groepje van Rob. Elk groepje bestond uit ongeveer 5 „racemonsters“. En dan was er nog de lone-wolf; Willem Glasbergen die liever zijn eigen tempootje reed. Na een heerlijk

gezien (vooral voor mij op de motor). We gingen met een gangetje van 30km per uur over het kronkelende landweggetje de bochtjes door. Echt naar de omgeving kijken was er niet, want ik was meer gefocust op mijn voorgangers. Na een paar kilometer rijden kwamen we aan bij de eerste pitsstop en daar heb ik me maar aangesloten bij onze grote vriend Willem

Glasbergen. Nadat iedereen een drankje had genomen lieten Willem en ik de groepjes vooruit rijden zodat wijzelf lekker vlot achter ze aan konden rijden. Toen de groep was vertrokken stapte we op de motoren Willem op zijn Triumph en ik op mijn CBR500. Cees reedt met ons mee om af te sluiten om het zo maar even te

zeggen. Hij reed op een BMW, wat voor type dat was daar heb ik geen idee van het was een zeldzame motor in ieder geval. Hij had zoveel lampen aan de voorkant, daar zou een vliegtuig nog jaloers op zijn. Afijn we gingen weer vertrekken naar de volgende stop. We hadden een lunch

kopje Cappuccino gingen we eindelijk de weg op richting Bodegraven via Zwammerdam naar de Meije. Voor wie de Meije niet kent, dit is een landelijk slingerweggetje langs een gelijknamig watertje en door een eveneens gelijknamig gehucht. We hebben daar veel wielrenners gezien, dat is te begrijpen, want het is een schitterende omgeving. Ik heb daar ook veel senioren

ergens in het bos bij Valkenveen, ook een zeer indrukwekkende omgeving. We kwamen aan op het punt waar we gingen lunchen het was een leuk pannenkoeken restaurant genaamd 't Vossenhol. Ik heb daar een lekkere pannenkoek gegeten met ananas, maar de meeste coureurs namen een uitsmijter of een kroket met oerbrood i.p.v. pannenkoek. Nadat we daar heerlijk hadden gegeten gingen we

weer verder, richting 't Gooi, via Lage Vuursche en een stukje langs de Vecht naar Breukelen. Omdat de brug over het Amsterdam-Rijnkanaal er al weken uit lag zijn we 15 km. omgedrennen om bij de Mac van Breukelen te komen voor onze volgende pauze. Daar zagen we dat de brug op dat moment gewoon in gebruik was!? Maar na een hapje en een plasje zijn we goed aangekomen op het eindpunt in Boskoop. Ik heb er aardig wat last van mijn pols aan overgehouden door al dat schakelen. Ik wil de organisatoren van

deze motor dag bij deze bedanken voor deze geweldige dag en kijk alweer uit naar de volgende toerdag. Ik hoop dat we de volgende keer wel een pontje nemen Sjaak, uit betrouwbare bron heb ik vernomen dat jij daar nogal verliefd op bent. Verder wil ik de deelnemers aan deze toertocht bedanken voor de gezelligheid.

Tot de volgende keer
Johan Westerhoven

**Oplossing
Kijk eens
om je heen**

Was het moeilijk? Nee toch, wat ik al zei er gebeurd hier meer dan je zou verwachten. Hier worden de interviews afgenomen voor de rubriek „bij Brasserie de Bruine Boon met“ Het is de Bruine Boon aan de Stationsweg, hoek Rijnsburgersingel.

Tot de volgende keer
Henk Koelewijn

**www.kittenopvang-
bovenwater.nl**
Oud Adeselaan 29
2375 XB Rijpwetering

Huiskamerrestaurant HUIZEM

Menu 19 december 2015

„Feestelijk de kerst in“

Ontvangst met „Glühwein en hete kastanjes“

-0-0-0-

Champagne met snacks

-0-0-0-

Amuse

-0-0-0-

Ei en verse truffel

-0-0-0-

Classic Baeri Kaviaar/ Langoustines/
Avocado crème/ Wodka-Limoen-Sabayon

-0-0-0-

Rog vleugel/ Notenboter/ Azijngelée

-0-0-0-

Verrassingsgerecht – „Boswandeling“

-0-0-0-

Verfrissing

-0-0-0-

„Tafelspitzravioli“/ Spinazie/ Mierikswortelschuim

-0-0-0-

Lam x 2/ Fregola-sarda/ Spitskool

-0-0-0-

Verrassingsgerecht Pre-dessert: „Camembert“

-0-0-0-

5 appels

-0-0-0-

Koffie met friandises

De kosten voor dit menu zijn € 115.- p.p. all inclusive

**Reserveringen via www.huiskamerrestauranthuizen.nl
of bij Klaus Martini.**

*Omdat de verse marktaanvoer niet altijd te garanderen
is, kan het zijn dat er kleine aanpassingen in het
menu plaatsvinden.*

Bij Biketotaal-Luyten hebben tweewielers

ALTIJD VOORRANG !!

Wij staan voor kwaliteit, klantgerichte dienstverlening en deskundige voorlichting. Ons assortiment is zeer uitgebreid, divers en verandert voortdurend. Wij adviseren u op het gebied van fiets, bromfiets én onderdelen....

Ons assortiment:

- * Fietsen, bromfietsen en scooters
- * Elektrische fietsen
- * Race- & ATB onderdelen
- * Regen- & racekleding
- * Schaatsen en skeelers
- * Kunst- & hockeyschaatsen

Luyten

Achterweg 22

Katwijk aan de Rijn

TWEEWIELERS

www.biketotaal-luyten.nl

DTP: de Zwoeger

„De mopperende buschauffeur“ Peanut, komt niet meer.

Dit verhaal gaat eigenlijk over de vrouw van Peanut, Pien, niet echt een plaatje om te zien. Maar dat kwam deels doordat ze tijdens de geboorte een tijdje klem had gezeten omdat ze op haar heupen toen al iets breder was dan tussen haar oren. Haar vader, de oetlul, had de schrik verdronken in de kroeg en was vervolgens verdronken in de gracht. En haar moeder was lichamelijk en geestelijk zo ontzet dat ze zich de rest van haar leven aan diverse therapieën moest onderwerpen. Pien zelf was echter een zonnestraal van een vrouw die een immer sfeervol licht wierp op haar directe omgeving. Toen Pien in de vruchtbare leeftijd kwam vertoonde ze gezonde belangstelling in het manvolk, en daar mocht best wat aan mankeren. Zo kritisch was ze niet. Als ze maar van haar kookkunst hielden en van haar je weet wel. Dus toen de liefdes perikelen in evenwicht kwamen trouwde ze met Peanut. Peanut heette eigenlijk geen Peanut maar Kees. Peanut was z'n bijnaam. Na het gemeenschappelijk douchen tijdens de eerste en tevens laatste keer bij de voetbalclub, noemde iedereen hem Peanut. Zelfs zijn eigen kinderen zouden hem niet anders kennen. Als ze kinderen zouden hebben. Pien had wel graag kinderen willen krijgen maar had volgens de dokter een kleinigheidje over het hoofd gezien. En tja, ze wilden geen kunst grepen, dus dan maar niet. Zodoende had ze zich op het vrijwilligerswerk in de buurt gestort. Oppasmoeder, boodschappenhulp, alt in het kerkkoor, cavia- en poezenopvangvrouwtje, rolstoel duw dame, invaller bij de kringloop, gezelligheidsmens, ziekenbezoekster. Kortom, de hele „Zonnebloem“ in één persoon op wijkniveau. En natuurlijk mantelzorg voor haar moeder die om de hoek in een tehuis zat. Uiteraard was ze ook nog de liefhebbende echtgenote van Peanut. Ze deed z'n was en streek z'n das. Smeerde z'n brood en lenigde zijn nood. Peanut, die buschauffeur was,

besepte niet half hoe goed ie 't had. Op z'n werk zeurde en mopperde hij over van alles en nog wat. Over roosters, stoelen, koffie, uitlaatgassen, communicatie, pauze's, teldagen, fietsenstalling, gebroken diensten, omleidingen, rijtijd, passagiers, collega's, confectiematen, mieren, tarieven, enz., enz.. En thuis zeurde en klaagde hij over z'n werk tot hij al zappend onderuitgezakt op de bank in slaap dommelde tot het bedtijd was. In bed werd hij ook niet echt een pretletter en snurkte nog bovendien. Alles bij elkaar werd Pien het eigenlijk wel een beetje zat zo. Ze begon een soort allergie voor hem te ontwikkelen waarbij haar handen soms jeukten. Daar hielp geen zalf voor en ze ging er ook niet mee naar een dokter. Neen, ze hield het voor zich en dacht „ach, 't gaat wel over als ie met pensioen is“. Maar eigenlijk zag ze haar geest al dwalen, plus dat 't nog een jaar of tien zou duren voor het zover was. „Als het zover komt“, dacht ze er dan ook stilletjes bij. Op een mooie november ochtend, zeg maar tijdens de donkere dagen voor kerst, werd Pien voor zessen gewekt door de telefoon naast haar bed. Dat gebeurde wel vaker als Peanut tijdens het zappen een biertje ophad. „Hallo, is Kees nog van plan om te komen vandaag?“. Ja hoor, de uitrij! Pien zag in een flits weer voor zich wat er die avond was gebeurd en stamelde, „uhh, nee, uhh, hij is niet goed geworden, hij komt niet“. En gooide de hoorn weer op de haak. Van slapen kwam niet meer. Zoals de laatste tijd steeds vaker voorkwam was Peanut, na het zaniken, zappen en biertje, languit op de bank in slaap gevallen om daar in z'n groezelige en half open geknoopte uniform te overnachten. Dan maakte Pien dankbaar gebruik van de extra ruimte in de twijfelaar tot ze zijn ontbijt en lunchpakket klaar ging maken, waarbij ze hem dan ook gelijk wekte. Echter deze keer had ze zich in haar meest transparante, iets te korte nachthemd gehesen. En ze was op haar tenen terug

gesloten. In de hoop haar Peanut nog eens te kunnen verwennen. In de hoop op wat actie, op een keerpunt. Een keerpunt uit het doodlopende slop van hun huwelijk.

Met fluwelen handjes probeerde ze de nukkig snurkend Peanut in de stemming te krijgen. Maar die kwam niet verder dan, „la me, la me, la me met rust“. Toen kreeg Pien er zo zeldzaam de smoor in. Ze pakte het door haar moeder bij de Zonnebloem handgeknoopte kussen van de bank. Tilde haar nachthemd nog iets hoger op, zwaaide een massa been over Peanut en ging schrijlings op z'n gezicht zitten, na daar eerst het kussen opgelegd te hebben. Peanut reageerde net als wanneer ze andersom op hem zat. Met korte schokkerige bewegingen om na een diepe zucht weer tot rust te komen. Even dacht ze zelfs enige beweging te zien in het ruwe stuikgewas down under. Maar ze had haar leesbril niet op dus misschien verbeelde ze 't zich. „Stik“, had ze gedacht en was terug naar de twijfelaar gestomd. Daar had ze nog even een onderonsje met de „Free Willy“ uit haar

nachtkastje waarmee ze de tanende belangstelling van Peanut al een tijdje compenseerde. En na een lichte huivering en een diepe zucht was ze in een onrustige slaap weggezakt. Ze had gedroomd dat Free Willy met Peanut een gevecht leverde op leven en dood. En dat de Duracel het had gewonnen van de Bavaria. Ze was zelfs nog naar beneden geslopen om zich ervan te overtuigen dat 't een droom was. Het Zonnebloem kussen lag op de grond en Peanut z'n mond stond gewoon open maar hij snurkte niet. En hij voelde zo raar en zo koud aan! Pien had de spreij maar een beetje over hem heen getrokken en had daarna nog wat gedommeld. Ze was er niet gerust op. „Morgen de dokter maar ff bellen“, dacht ze nog. Na het telefoontje van de uitrij was ze weer naar beneden gegaan. Ze zag toen dat Peanut er nog hetzelfde bijlag. Ze heeft toen eerst haar ontbijt geregeld en daarna de dokter gebeld. Twee uur later stonden er twee politiewagens en een lijkwat voor de deur. Peanut was echt gestikt en Pien bijna, van angst en verdriet.

Dus collega's, mopperen maakt meer stuk dan je lief is!

Groetjes, Petro

Even voorstellen.....

laatste jaren bij restaurant Upstairs in Voorschoten. Ik wilde altijd al

Ik ben **Jordy Hernaus**, 27 jaar en woon in Rijswijk samen met mijn vriendin Mandy. Ik heb hiervoor ruim 10 jaar in de horeca gewerkt als assistent bedrijfsleider, de meeste en

buschauffeur worden van kinds af aan al, ik ben blij dat ik de stap nu heb gezet. Het is zoals ik het mij had voorgesteld, gelukkig! Hier in Leiden hebben we veel mooie routes. Persoonlijk rij ik het liefst lijn 56, mooie omgeving en smalle wegen. Ook lijn 45 rij ik graag omdat ik ben opgegroeid in Leidschendam/Voorburg, een thuiswedstrijd dus.... Een grote hobby van mij is voetbal maar helaas doe ik dit zelf niet meer omdat dit met de horeca niet meer te combineren was. Ik ga wel regelmatig naar wedstrijden van mijn clubje Feijenoord!

Even voorstellen.....

Hallo ik ben **John van Straalen**, 24 jaar oud en woon in Rijswijk. Voor dat ik buschauffeur ben geworden was ik Constructielasser MIG/MAG. De naam is een afkorting en staat voor Metal Inert Gas/ Metal Active Gas. Ik had, als het

mogelijk was, doorgegaan met het lassen.

Maar er was in die sector geen werk meer te vinden, zodoende kwam ik in aanmerking voor een carrière switch. En nu dus op de bus, mijn favoriete lijn om te rijden vind ik lijn 56. Hij duurt niet te lang maar je gaat wel lekker de stad uit en je ziet nog eens wat. Verder bevalt het chauffeurs leven me erg goed en heb ik het naar mijn zin hier in Leiden. In mijn vrije tijd vindt ik het leuk om te scubaduiken en naar de film gaan. Mijn favoriete films zijn actie en spion films zoals The Bourne Identity, Old Boy en Golden Eye. Ook speel ik graag een goeie game, vooral de Stealth games en Actie games.

HaringParty,

Haringkie happen op de vestiging

Ook dit jaar was het met 3 oktober weer feest in de stalling Leiden. Het traditionele haringkie happen werd door de PV Leiden wederom perfect georganiseerd. Ikzelf had deze dag een dagdienst en dacht dat ik het haringkie daarom zou moeten missen, maar er blijkt zo rond 11:30 uur een pauze in mijn dienst te zitten van een

half uurtje, dus ik ben vrolijk van het station naar de vestiging gelopen om een heerlijk visje naar binnen te werken. En inderdaad de haringkar stond al te pronken in ons personeel sverblijf met

daarop al heel wat schoongemaakte lekkere haringkies en broodjes. Terwijl ik een heerlijke haring kreeg aangereikt, vroeg onze huisfotograaf Peter v. Leeuwen of hij mij op de foto mocht zetten en dat vond ik natuurlijk prima, als het maar niet te lang zou duren, want ik moest wel weer op tijd terug zijn op het station om mijn dienst te vervolgen en dat is uitstekend gelukt mag ik wel zeggen, Peter is een uitstekende fotograaf. De mensen van de PV hadden dus al heel wat werk verricht om een ieder die de moeite genomen had (en dat waren er op dat tijdstip al een behoorlijk aantal, ook oudgedienden) te voorzien van een zalig visje met of zonder broodje en mocht je trek hebben in een tweede was dat ook geen enkel probleem. Ook kon men een blikje fris te drinken krijgen, want ook daar was voor gezorgd. Kortom ik vond het weer geweldig zoals alles geregeld was door onze P.V. Leiden en hoop dan ook dat deze traditie nog vele jaren zal blijven bestaan. PV Leiden, hartelijk bedankt !!!!!

Ed de Boer

Droomeiland Mauritius

Het stond al geruime tijd op ons verlanglijstje en eindelijk kwam het er van. Vakantie op het paradijselijke Mauritius. Het feest begon al op Schiphol, we vlogen namelijk met het grootste passagiersvliegtuig ter wereld, de A380 van Emirates. Mensen wat een gigantische machine is dat, alles perfect in orde, ruime zitplaatsen in de economyclass en een entertainmentprogramma om je vingers bij af te likken. Eten en drinken is inclusief en het personeel is superaardig. Ieder lid van de bemanning spreekt verschillende talen en is uit verschillende landen afkomstig, ook uit Nederland. Is wel zo handig vind ik. De vliegreis naar Mauritius is wel redelijk lang, 2 keer 6.5 uur ongeveer met een overstap in Dubai. Overstappen is hier niet zo erg, want er is van alles te doen en te zien zodat de tijd voorbij vliegt! Deze luchthaven is een ervaring apart, zit als een spin in het web, hier komen dag en nacht gigantisch veel vluchten binnen vanuit alle plaatsen ter wereld en vanaf hier kun je ook weer alle kanten op, tot aan Nieuw Zeeland, Japan en noem maar op. Dubai Airport is zo groot dat je met de metro naar de volgende terminal wordt gebracht voor je aansluitende vlucht. Afijn, nadat de volgende A380 ons naar Mauritius had gebracht werd onze nieuwsgierigheid al een beetje beloond met de transfer naar ons appartement over de enige snelweg van het eiland. Eerste indruk was een beetje vreemd, de officiële taal op Mauritius is Engels, ze rijden links als een bezetene, alle verkeersborden, wegbewijzing e.d. is in het Engels, maar iedereen spreekt Frans.....Nu heb ik persoonlijk een soort van antipathie als het gaat om Fransen, maar gelukkig viel het erg mee en zijn de mensen hier heel erg hartelijk en aardig. Deze verwarring schijnt nog een overblijfsel te zijn uit vroegere koloniale tijden. Mauritius ligt in de Indische Oceaan, circa 800 km ten oosten van Madagascar en behoort tot het Afrikaanse continent. De totale opp. is

ongeveer 2000 km² en het telt plm 1.6 miljoen inwoners. Het is vernoemd naar Maurits, graaf van Oranje de latere prins van Oranje, de Hollanders kwamen hier in 1598 voor het eerst ff buurten, introduceerden suikerriet, geiten en herten. Ze moordden er ook gelijk maar even de legendarische dodo uit !! Het is een mooi gevarieerd eiland met in het zuiden het fraaiste landschap met begroeide berggruggen, in het midden een soort van bergplateau met hier en daar een uitgedoofde vulkaan. 20 % van het eiland bestaat uit bos, ook zijn er verschillende fraaie watervallen. Het

noorden wordt overheerst door veel suikerrietvelden, wat een van de voornaamste bronnen van inkomsten is. Ook wordt er zout gewonnen. Langs de kust is het goed toeven met hagelwitte

stranden afgewisseld door rotskusten. De oostkust krijgt veel wind vanaf de oceaan en is daarom een prima surf en zeillocatie, de westkust is lruwer maar ook daar waait

een verkwikkend windje. Omgeven door koraalriffen kun je overal prima snorkelen en duiken in het azuurblauwe water. Je kunt ook als excursie een tripje met een onderzeeboot boeken, die tot 35 meter diep gaat.... Dit kost ongeveer € 110,- en dat vond ik toch net even te duur dus ik heb me prima vermaakt met mijn duikbril en snorkel. Mocht je het strand even zat zijn, dan zijn er genoeg excursiemogelijkheden b.v. botanische tuin, big fishing, zeiltochten, rum destilleerderijen (favoriet), een heel fraai museum dat de geschiedenis van de suikerproductie vertelt, het bevindt zich in een voormalige suikerfabriek, Black River Gorges National Park met een vulkanisch natuurverschijnsel, de 7 kleurige aarde,

mooi gezicht!!! Wandelen met- jawel- leeuwen, gewoon aan een riempje!! Heb ik, uit oogpunt van dierenvriendelijkheid, dus niet gedaan..... Je kunt ook de bus pakken en gewoon ergens uitstappen langs de kust en heerlijk met je voeten door het water terug wandelen, schitterend als je om een rotsformatie heenloopt en je ziet weer een prachtig strand of een mooie baai voor je opdoemen..... De één nog mooier dan de ander!! En heb je genoeg gelopen, pak je

gewoon de bus weer... De hoofdstad Port Louis en de gezellige badplaats Grand

Bay zijn ook een bezoek waard. Dit is prima te doen met het lokale openbaar vervoer. Super voordelig, zonder poespas in een gepopnagelde bus met conducteur. Bussen rijden heel frequent overal naar toe. Wel zorgen dat je rond 8:00 uur 's avonds weer terug bent, want dan stoppen ze d'r mee en ben je aangewezen op een van de vele taxi's. Eten in de vele restaurantjes is prima van kwaliteit en goedkoper dan in Nederland, een biertje kost ongeveer € 1,50 dus dat is ook goed te doen. De temperatuur is goed in oktober ongeveer 28 graden met af en toe kans op een tropische douche (heerlijk), december, januari en februari is hoogseizoen op Mauritius, dan is de temp. het hoogst, plm. 36 graden op de stranden en boven de 40 in de steden en binnenland, je moet er maar van houden. In ieder geval hebben wij ons goed vermaakt op Mauritius en wij kunnen het iedereen aanbevelen. Na veertien dagen weer richting huis met een dodo en een fles rum als souvenir.....

Jeroen van der Plas

Wie van de collega's heeft toevallig nog modelbussen van b.v. de NZH thuis staan waarvan hij nu denkt wat moet ik er nog mee.....

Ik neem ze graag over.....

Prijs n.o.t.k.

Jeroen van der Plas kastje 153.

Uitgaansdag Hoorn - Medemblik - Enkhuizen

We werden ontvangen met een heerlijk kopje koffie in de kantine en na even gezellig kletsen vertrokken we richting Hoorn. Daar aangekomen gaan we met de stoomtrein richting Medemblik, in de

stoomtrein worden we verwend met een heerlijk kopje koffie met een krentenbol gevuld met spijs en kaneel, tussen tijds werd er gestopt bij oude stationnetjes wat in vroeger tijd vaste haltes waren, je waande je daar in vroeger tijde alles werd uitgelegd door mensen die in klederdracht daar rond liepen, het waren allemaal vrijwilligers die er enorm veel plezier in hebben en geduldig alle vragen beantwoordden, en oude machines in werking te laten zien/horen, en al het koperwerk glom als een spiegel....top! In Medemblik aan gekomen hebben we even de tijd om de benen te strekken voor dat

we aan boord gaan richting Enkhuizen, aan boord krijgen we een overheerlijke lunch die goed uitgebreid was, er is geen nee te koop, koffie/thee werd er verzorgd en we konden van het uitzicht genieten op

het water. In Enkhuizen aangekomen kunnen we het Zuiderzee museum

bezichtigen, er waren veel huisjes open, de apotheek een snoepwinkeltje, er werd met de hand bezems gemaakt die je kon kopen, rietenmanden werden gevlochten, een bakker was brood aan het bakken, je kon zien hoe de vissen, nadat ze gevangen waren, verwerkt en gerookt of gedroogd werden. Ook was er een mevrouw die liet zien hoe er op petroleum gekookt en gebraden werd en zij vertelde ook dat elk huisje een eigen moestuin heeft om zo je voorziening in

levensbehoefte te voorzien. Daarna liepen we naar het centrum van Enkhuizen waar iedereen naar toe kwam voor de trein die ons terug brengt naar Hoorn waar we een overheerlijk diner kregen in eetcafé de Paerdestal, en we konden uit drie menu's kiezen, soep vooraf hoofdgerecht en een heerlijk toetje en tot slot een heerlijk bakje koffie of thee en dan richting bus waar onze eigen Japie (Kooiman) v. Egmond ons weer veilig naar de stalling rijdt. Tot slot willen mijn vrouw en ik iedereen bedanken voor de gezellige dag en goede zorgen zodat alles vlot verliep alleen vind ik het jammer dat een

personeelsvereniging met ongeveer 160 leden zo slecht vertegenwoordigd word, we waren maar met 20 personen terwijl het bestuur zo goed hun best doet om leuke uitjes te organiseren. Kom op mensen ga de volgende keer eens mee,

het is zo gezellig, dus tot de volgende keer.

Groetjes, Nel en
Nico v Dooren

Meld je NU aan als lid van onze P.V.

Ga je verhuizen of zijn er andere belangrijke wijzigingen??

**Je bent lid of donateur van de PV Leiden ?
Laat ons het weten als er wijzigingen zijn !!**

Bel, Mail of stel het secretariaat op een andere manier op de hoogte van de wijziging(en).

Adresgegevens: Arriva P.V. Leiden
Rijnsburgerweg 1(kastje 165) -- 2334 BA -- Leiden

E-mail: jaap@pvleiden.nl

Giro: NL54 INGB 0000 309060

t.n.v. Ontspannings- en Ontwikkelingsvereniging NZH - ZWN
Händelstraat 17 -- 2324 JK -- Leiden

De Heer is mijn herder.

Bedroeft geven wij kennis dat na een moedig en geduldig gedragen lijden is overleden mijn lieve man, onze zorgzame vader, schoonvader en opa

Cornelis van Prooijen

Kees

* 7 november 1938

† 20 september 2015

Marry van Prooijen - Schaapman

Nel

Niels en Gerda

Leonie

Wilma en Rien

Annemarie

Nick en Laura

Paul

Marco en Inge

Julia

Evi

Sandra en Rudolf

Owen

Mandy

Kees was ook de vader van Gert en de opa van zijn kinderen en kleinkinderen

Parnassia 91, 2224 DL. Katwijk

Eerlijk duurt het langst

Een gewone dag op de bus, geen speciale dag, gewoon een doorsnee doordeweekse dag..... Het is redelijk druk in de bus, niet heel erg, maar een gezellig gevuld busje. Ik ben zowaar eens niet aan het praten met passagiers en rij relaxed door de Breestraat. Bij de Korevaarstraat komt er een....tja hoe zal ik 'm omschrijven... Nou gewoon een jonge studentachtige jongen naar voren, rode wangen en zenuwvlekken in zijn nek. Ik vraag of hij iets wil vragen. Nou eh uhm stamelt hij... opeens legt hij twintig euro op mijn betaaltafel. Iemand is deze vergeten enne... ik kan het niet over mijn hart verkrijgen om ze zomaar mee te nemen, dat voelt niet goed. Misschien is het iemands laatste geld... Ik kan jullie vertellen....ik smelt als ik zulke eerlijke mensen tegenkom...yes ze bestaan nog!!!! Ik neem de twintig euro aan en noteer zijn

naam en telefoonnummer. Ik zeg dat ik het super waardeer en respecteer dat hij dit afgeeft en dat ik straks lekker de stad in ga om gezellig wat te drinken hahaha, natuurlijk gelijk erachteraan... NEE HOOR !!! is een grapje. Ik lever het geld in op kantoor, samen met zijn naam en telefoonnummer, als er niet gebeld wordt, krijgt hij ze alsnog. En eigenlijk wil ik ze dan eigenhandig overhandigen en een foto voor de „in de Kijkert“! Dan kan iedereen zien hoe eerlijk en onschuld eruit ziet. Want hoe jammer dat op de saaie pauzeplekken steeds de televisiekaarten verdwijnen. Iets waar alle collega's van horen te kunnen genieten.... Voor degene die ze STEELT, of misschien toch even leent...Kijk extra goed naar de komende foto in hopelijk de volgende „in de Kijkert“

Groetjes Nicole
jajaja juffie
ik zeg het zelf wel...;-))

Rolluiken

AROZON

Bel vandaag nog:
06 49 900941 of
071 5724334

DTP: de Zwager

Markiezen

AROZON

WWW.AROZON.NL

Garagedeuren

AROZON

ook voor reparatie en onderhoud !!
gebr. Roel & Nico Uitman

drive4all

VERKEERSOPLEIDINGEN

Bij onze BOVAG-autorijschool kun je in een prettige sfeer en op ontspannen wijze leren autorijden in je eigen tempo volgens de nieuwste lesmethoden.

Loek Groenewegen
06 22 682485
www.drive4all.nl

al jaren een vertrouwd adres!

DTP: de Zwoeger